

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

مدیریت در اسلام

ویراست سوم

دکتر علی آقا پیروز
دکتر عباس شفیعی
دکتر ابوطالب خدمتی
سید محمود بهشتی نژاد

پژوهشگاه حوزه و دانشگاه
زمستان ۱۳۹۴

مدیریت در اسلام / علی آقا پیروز... [دیگران]، زیر نظر سیدمهدي الوانی. — قم: پژوهشگاه حوزه و دانشگاه، ۱۳۸۴.

^{۲)} چهارده، ۳۵۲ ص. (پژوهشگاه حوزه و دانشگاه؛ ۸۶: مدیریت؛ ۲)

بها: ٢٢٠٠٠ ريال

فهرست نویسی براساس اطلاعات فیبا.

كتابنامه: ص: ۳۲۳- ۳۲۹. همچنان، به صورت زیرنویس:

تمامہ.

ISBN: 978-964-7788-27-4

۱۳۸۴ / ۳۷ / ۶۷ / ۲۳۲ / BP ۲۹۷ / ۶۵۸

شماره کتابشناسی، ملی

سہرہ تابستانی سی

مدیریت در اسلام

مؤلفان: دکتر علی آقا پیروز، دکتر عباس شفیعی، دکتر ابوطالب خدمتی و سید محمدموبد بهشتی نژاد
طراح آموزشی و ویراستار ویراست سوم: دکتر علی آقا پیروز (عضو هیئت علمی پژوهشگاه فرهنگ و اندیشه اسلامی)
ناشر: پژوهشگاه حوزه و دانشگاه

چاپ دهم (ویراست سوم): زمستان ۱۳۹۴

تعداد: ۱۰۰۰ نسخه

لیتو گر افم : سعیدی

چاپ: قم - جعفری

قیمت: ۱۳۵۰۰ تومان

کلیه حقوق را این بروزگاه حوزه و دانشگاه محفوظ و نقا مطالب با ذکر مأخذ یلامانع است.

قم: ابتدی شهرک پردیسان، بلوار دانشگام، پژوهشگاه حوزه و دانشگاه، تلفن: ۰۳۱۱۱۱۰۰-۰۵ (انتسابات: ۰۳۳۱۱۱۳۰۰-۰۵) نمایر: ۰۹۰-۰۳۸۰-۳۲۸۰.

www.rihu.ac.ir

info@rihu.ac.ir

[فروش استثنی : www.ketab.ir/rihu](http://www.ketab.ir/rihu)

سخن پژوهشگاه

پژوهش در علوم انسانی [به منظور شناخت، برنامه ریزی و ضبط و مهار پدیده های انسانی] در راستای سعادت واقعی بشر ضرورتی انکار ناپذیر و استفاده از عقل و آموزه های وحیانی در کنار داده های تجربی و در نظر گرفتن واقعیت های عینی و فرهنگ و ارزش های اصیل جوامع، شرط اساسی پویایی، واقع نمایی و کارایی این گونه پژوهش ها در هر جامعه است.

پژوهش کارامد در جامعه ایران اسلامی در گرو شناخت واقعیت های جامعه از یکسو و اسلام به عنوان متقن ترین آموزه های وحیانی و اساسی ترین مؤلفه فرهنگ ایرانی از سوی دیگر است؛ از این رو، آگاهی دقیق و عمیق از معارف اسلامی و بهره گیری از آن در پژوهش، بازنگری و بومی سازی مبانی و مسائل علوم انسانی از جایگاه ویژه ای برخوردار است.

توجه به این حقیقت راهبردی از سوی امام خمینی(ره) بنیان گذار جمهوری اسلامی، زمینه شکل گیری دفتر همکاری حوزه و دانشگاه را در سال ۱۳۶۱ فراهم ساخت و با راهنمایی و عنایت ایشان و همت اساتید حوزه و دانشگاه، این نهاد علمی شکل گرفت. تجربه موفق این نهاد، زمینه را برای گسترش فعالیت های آن فراهم آورد و با تصویب شورای گسترش آموزش عالی در سال ۱۳۷۷ «پژوهشکده حوزه و دانشگاه» تأسیس شد و در سال ۱۳۸۲ به « مؤسسه پژوهشی حوزه و دانشگاه» و در سال ۱۳۸۳ به «پژوهشگاه حوزه و دانشگاه» ارتقا یافت.

پژوهشگاه تاکنون در ایفای رسالت سنگین خود خدمات فراوانی به جوامع علمی ارائه نموده است که از آن جمله می توان به تهیه، تألیف، ترجمه و انتشار دهها کتاب و نشریه علمی اشاره کرد.

کتاب حاضر به درخواست وزارت علوم، تحقیقات و فناوری، به عنوان متن درسی برای دانشجویان مقطع کارشناسی رشته مدیریت در نظر گرفته شده است. امیدواریم دانشجویان،

استادان و صاحب نظران حوزوی و دانشگاهی با پیشنهادها و انتقادهای نکته سنجانه خود، این پژوهشگاه را در جهت اصلاح این اثر یاری فرمایند.

در پایان پژوهشگاه بر خود لازم می‌داند ضمن تقدیر از مؤلفان محترم، حجج اسلام: آقای سید محمود بهشتی نژاد، آقای علی‌آقا پیروز، آقای ابوطالب خدمتی و فاضل ارجمند آقای عباس شفیعی، از طراح آموزشی این اثر، جناب آقای پیروز که خود، مجری این اثر پژوهشی نیز بوده است، تشکر ویژه نماید.

فهرست مطالب

۱	مقدمه ویراست سوم
۳	درس اول: کلیات مدیریت اسلامی
۳	۱. تعریف مدیریت
۴	۲. اهمیت مدیریت
۶	۳. تعریف مدیریت اسلامی
۶	۴. ضرورت پرداختن به مدیریت اسلامی
۷	۵. ثبوت مدیریت اسلامی
۸	۶. تحقق کامل مدیریت اسلامی
۹	۷. مدیریت اسلامی و دانش مدیریت
۱۱	۸. رویکرد وظیفه‌ای در مدیریت اسلامی
۱۲	۹. مبانی مدیریت اسلامی
۱۳	۱۰. مبانی معرفت‌شناسی
۱۴	۱۱. مبانی هستی‌شناسی
۱۵	۱۲. مبانی ارزش‌شناسی
۱۵	۱۳. مبانی انسان‌شناسی
۱۶	۱۴. انسان در قرآن
۱۷	۱۵. برخی تأثیرات انسان‌شناسی بر مدیریت
۱۹	○ خلاصه مبحث
۱۹	○ پرسش‌ها
۲۱	درس دوم: آموزه‌های اسلامی برنامه‌ریزی
۲۱	۱. تعریف برنامه‌ریزی
۲۲	۲. اهمیت برنامه‌ریزی

۲۲	۳. اهمیت برنامه‌ریزی در منابع اسلامی
۲۴	۴. فواید برنامه‌ریزی
۲۴	۴.۱. کاهش میزان خطایپذیری
۲۴	۴.۲. استفاده بهینه از منابع و امکانات
۲۵	۴.۳. ایمنی از ندامت و پشیمانی
۲۶	۵. انواع برنامه‌ریزی
۲۶	۵.۱. برنامه‌ریزی جامع یا راهبردی
۲۶	۵.۱-۱. اهمیت و ضرورت برنامه‌ریزی جامع در سازمان
۲۷	۵.۱-۲. سبک‌های مختلف برنامه‌ریزی جامع و تعیین راهبردهای سازمانی
۲۷	۵.۱-۳. برنامه‌ریزی جامع در قرآن
۲۹	۵.۴. فرایند برنامه‌ریزی جامع
۲۹	۵.۴-۱. تبیین مأموریت‌ها و اهداف کلان سازمان
۳۱	۵.۴-۲. تجزیه و تحلیل منابع و امکانات سازمان
۳۲	۵.۴-۳. شناسایی فرصت‌ها، تهدیدات و شرایط محیطی
۳۳	۵.۴-۴. شناسایی راهبردها
۳۳	۵.۴-۵. اجرای برنامه
۳۴	۵.۲. برنامه‌ریزی عملیاتی یا اجرایی
۳۵	۱-۲-۵. ویژگی‌های برنامه‌ریزی عملیاتی
۳۶	۲-۲-۵. ویژگی‌های اهداف در برنامه عملیاتی
۳۷	۳-۲-۵. اهمیت زمان و زمان‌بندی در برنامه
۳۸	۶. تفاوت برنامه‌ریزی جامع با برنامه‌ریزی عملیاتی
۴۰	○ خلاصه مبحث
۴۰	○ پرسش‌ها

۴۱	درس سوم: عوامل معنوی و برنامه‌ریزی
۴۱	۱. سرنوشت و برنامه‌ریزی
۴۴	۲. عوامل معنوی و برنامه‌ریزی
۴۵	۲-۱. عوامل معنوی و توفیق در برنامه
۴۵	۲-۱-۱. توکل
۴۷	۲-۱-۲. دعا
۴۸	۲-۲. عوامل معنوی و شکست برنامه
۵۰	○ خلاصه مبحث
۵۰	○ پرسش‌ها

۵۱	درس چهارم: تصمیم‌گیری
۵۱	۱. تعریف تصمیم‌گیری
۵۲	۲. اهمیت تصمیم‌گیری
۵۳	۳. انواع تصمیم براساس سطوح مدیریت
۵۴	۴. انواع تقسیم براساس ماهیت تصمیم
۵۴	۵. فرایند تصمیم‌گیری
۵۵	۱-۵. مرحله اول: بررسی و درک مسئله (شناخت مشکل، نیاز و فرصت)
۵۵	۱-۱-۵. احساس یا ادراک مشکل
۵۷	۲-۱-۵. جستجو برای یافتن مشکل
۵۷	۲-۵. مرحله دوم: یافتن و ارائه راه حل‌ها
۵۸	۳-۵. مرحله سوم: ارزیابی راه حل‌ها و انتخاب بهترین راه حل
۵۹	۴-۵. مرحله چهارم: اجرا و بازنگری
۶۰	○ خلاصه مبحث
۶۰	○ پرسش‌ها
۶۱	درس پنجم: آموزه‌های اسلامی در تصمیم‌گیری
۶۱	۱. شناخت عمیق مشکل و نگرش به آن
۶۲	۱-۱. نگرش مثبت به مسئله
۶۴	۲. کسب اطلاعات کافی
۶۷	۲-۱. حدود گزینه‌یابی
۶۸	۲-۳. استفاده از تجربه
۶۹	۴. بهره‌گیری از مزایای تصمیم‌گیری فردی - گروهی
۶۹	نقاط قوت تصمیمات گروهی
۶۹	نقاط ضعف تصمیمات گروهی
۷۰	نقاط قوت تصمیمات فردی
۷۰	نقاط ضعف تصمیمات فردی
۷۱	۵. مشورت
۷۲	۱-۵. آثار و فواید مشورت
۷۲	۱-۱-۵. بهره‌برداری از درخشش افکار دیگران
۷۲	۲-۱-۵. پیشگیری از اضطرال
۷۳	۳-۱-۵. شناسایی خطاهای
۷۳	۴-۱-۵. دستیابی به راهکار مناسب
۷۴	۵-۱-۵. پیشگیری از پشیمانی
۷۴	۲-۵. صفات و ویژگی‌های مشاوران

۷۵	۱-۲-۵	خداترس بودن
۷۵	۲-۲-۵	خردمند بودن
۷۶	۳-۲-۵	باتجربه بودن
۷۶	۴-۲-۵	بخیل نبودن
۷۷	۵-۲-۵	ترسو نبودن
۷۷	۶-۲-۵	حریص نبودن
۷۷	۷-۲-۵	دروغگو نبودن
۷۷	۶. آینده‌نگری و عاقبت‌اندیشی	
۷۹	۷. حق محوری	
۸۰	۸. توکل	
۸۲	۹. قاطعیت	
۸۴	۱۰. محدودیت‌های تصمیم‌گیری	
۸۶	۱۰ خلاصه مبحث	
۸۶	۱۰ پرسش‌ها	
۸۷	درس ششم: کلیات و مفاهیم سازمان‌دهی	
۸۸	۱. تعریف سازمان	
۸۹	۲. تعریف سازمان‌دهی	
۹۰	۳. مبانی سازمان‌دهی	
۹۰	۱. سازمان‌دهی بر مبنای وظیفه (هدف)	
۹۳	۲. سازمان‌دهی بر مبنای زمان	
۹۴	۳. سازمان‌دهی بر مبنای ارتباط‌رچوع	
۹۵	۴. سازمان‌دهی بر مبنای محصول	
۹۶	۵. سازمان‌دهی بر مبنای ناحیه جغرافیایی	
۹۷	۴. عناصر سازمان‌دهی	
۹۷	۱-۴. تقسیم وظایف و کارها	
۹۷	۱-۱-۴. مفهوم تقسیم کار	
۹۸	۲-۱-۴. اهمیت تقسیم کار	
۹۸	۲-۴. هماهنگی	
۹۹	۱-۲-۴. اهمیت هماهنگی	
۱۰۰	۵. حفظ سلسله‌مراتب سازمانی	
۱۰۱	۱-۵. حد فرمابنی	
۱۰۲	۱۰ خلاصه مبحث	
۱۰۳	۱۰ پرسش‌ها	

.....	درس هفتم: تفویض اختیار و تمرکز سازمانی
105	۱. اصول تفویض اختیار
105	۱-۱. ضرورت تناسب مسئولیت با توانایی‌ها و روحیات فرد
105	۱-۲. ضرورت تفویض اختیار براساس امتحان
106	۱-۳. لزوم ناظارت و کنترل پس از تفویض اختیار
108	۱-۴. ضرورت حسابرسی پس از تفویض اختیار
109	۱-۵. تفویض اختیار از واگذارنده اختیار سلب مسئولیت نمی‌کند
110	۱-۶. تفویض اختیار با رعایت شایسته‌سالاری
111	۲. انتخاب معاون شایسته
112	۳. تمرکز یا عدم تمرکز
112	۳-۱. اقسام تمرکز و عدم تمرکز
114	۳-۲. محسن و معایب عدم تمرکز
115	۳-۴. تمرکز و عدم تمرکز از دیدگاه اسلام
116	۴-۱. تعادل در عدم تمرکز
117	۴-۲. تعادل به منزله اصل کلی در همه امور
118	۴-۳. سیره مدیریتی امیرالمؤمنین(ع)
119	۵ خلاصه مبحث
119	۵ پرسش‌ها
.....	درس هشتم: کلیات و مفاهیم رهبری
121	۱. تعریف رهبری
122	۲. رابطه رهبری و مدیریت
122	۳. نظریه‌های رهبری
124	۳-۱. نظریه‌های خصوصیات فردی رهبر
124	۳-۲. نظریه‌های رفتاری رهبر
125	۳-۳. تئوری‌های اقتصایی رهبری
126	۳-۴. نظریه‌های جدید در رهبری
129	۴-۱. اسناد رهبری
129	۴-۲. رهبری فرهمند یا کاریزماتیک
131	۴-۳. رهبر مراوده‌ای (مراوده رهبر - عضو)
131	۴-۴. رهبری تبادلی
132	۴-۵. رهبری خدمتگزار
133	۴-۶. رهبری تحول گرا
134	۴-۷. رهبری معنوی

۱۳۵	۸-۴-۳. رهبری اخلاقی
۱۳۵	۹-۴-۳. رهبری بصیر
۱۳۷	۴. تحلیلی بر نظریه‌های رهبری
۱۳۸	○ خلاصه مبحث
۱۳۹	○ پرسش‌ها
 درس نهم: رهبری کریمانه در مدیریت اسلامی	
۱۴۱	۱. مبانی انسان‌شناسی در سبک رهبری
۱۴۱	۱-۱. انسان در قرآن
۱۴۲	۱-۲. سبک رهبری و نگاه ابزاری به انسان
۱۴۳	۲-۱. سیره نظری حضرت علی(ع) در رهبری
۱۴۳	۲-۲. اختلاط یا انفکاک نرمش و شدت عمل
۱۴۵	۲-۳. عزم بر شدت عمل یا اقدام به آن
۱۴۷	۲-۴. عنصر اقتضا در رهبری کریمانه
۱۴۸	۳. مؤلفه‌های رهبری کریمانه
۱۴۹	۳-۱. نرمش و رفق
۱۵۰	۳-۲. آثار و پیامدهای نرمش و رفق
۱۵۲	۳-۳. شدت عمل
۱۵۳	۴. مبادی عملی رهبری کریمانه
۱۵۴	۵. فرآگیری سبک رهبری کریمانه
۱۵۵	۶. قدرت و رهبری کریمانه
۱۵۶	۷. رهبری کریمانه یا رهبری معنوی
۱۵۷	۸. رهبری کریمانه و سبک‌های آمرانه، تفویضی و...
۱۵۹	۹. تأثیر سبک رهبری کریمانه بر دیگر وظایف مدیریت
۱۶۰	○ خلاصه مبحث
۱۶۱	○ پرسش‌ها
 درس دهم: نقش اطرافیان در موقعيت رهبر	
۱۶۳	۱. اطرافیان رهبر
۱۶۳	۲. ویژگی‌های اطرافیان
۱۶۴	۳. رانت‌خواری
۱۶۶	۴. سیره عملی معصومان(ع)
۱۶۷	○ خلاصه مبحث
۱۷۳	○ پرسش‌ها
۱۷۴	

۱۷۵	درس یازدهم: ارتباطات
۱۷۵	۱. ضرورت و اهمیت ارتباطات
۱۷۷	۲. تعریف ارتباطات
۱۷۸	۳. فرایند ارتباطات
۱۷۸	۱-۳. فرستنده پیام
۱۷۹	۲-۳. پیام
۱۷۹	۳-۳. کانال‌های ارتباطی
۱۷۹	۴-۳. گیرنده پیام
۱۸۰	۱-۴-۳. فرایند گوش سپردن
۱۸۱	۲-۴-۳. بهبود مهارت‌های گوش سپردن
۱۸۲	۵. بازخور
۱۸۳	۴. موانع ارتباطات
۱۸۳	۱-۴. اختلال محیطی
۱۸۴	۲-۴. اختلال معنایی
۱۸۴	۳-۴. اختلال ادراکی
۱۸۶	○ خلاصه مبحث
۱۸۶	○ پرسش‌ها
۱۸۷	درس دوازدهم: آموزه‌های اسلامی و ارتباطات مؤثر (۱)
۱۸۸	(الف) عوامل ارتباطات مؤثر در منابع اسلامی
۱۸۸	۱. ویژگی‌های فرستنده
۱۸۸	۱-۱. احاطه و تسلط بر پیام
۱۸۹	۱-۲. داشتن قدرت بیان
۱۹۰	۱-۳-۱. اعتقاد به پیام
۱۹۱	۱-۴. خیرخواهی
۱۹۳	۱-۵. موقعیت‌سنگی
۱۹۵	۱-۶. آرام‌گویی
۱۹۶	۱-۷. اخلاق نیک
۱۹۷	۱-۸. صداقت
۱۹۸	۱-۹. جذابیت‌های ظاهری
۱۹۹	۲. ویژگی‌های پیام
۱۹۹	۲-۱. آغاز پیام با نام و یاد خدا
۲۰۰	۲-۲. نظاممند بودن پیام
۲۰۰	۲-۳. مفید بودن پیام

۲۰۱	۴-۲. اختصار پیام
۲۰۱	۵-۲. روش بودن پیام
۲۰۲	۶-۲. متنات پیام
۲۰۳	۷-۲. اتقان پیام
۲۰۵	○ خلاصه مبحث
۲۰۵	○ پرسش‌ها
۲۰۷	درس سیزدهم: آموزه‌های اسلامی و ارتباطات مؤثر (۲)
۲۰۷	۱. ارسال پیام
۲۰۷	۱-۱. استفاده از هنر
۲۰۹	۱-۲. روش غیر مستقیم
۲۰۹	۲-۱. روش‌های استدلالی، موعظه‌ای و مجادله‌ای
۲۱۱	۲-۲. ویژگی‌های گیرنده
۲۱۱	۳-۱. توان درک پیام
۲۱۲	۳-۲. داشتن نشاط
۲۱۲	۳-۳. صلاحیت دریافت پیام
۲۱۳	۳-۴. گوش دادن فعال (استماع)
۲۱۴	۳. بازخور
۲۱۶	ب) موانع ارتباطات مؤثر در منابع اسلامی
۲۱۶	۱. حالات روحی
۲۱۶	خشم
۲۱۷	ترس
۲۱۸	تملق و چاپلوسی
۲۱۹	خنده‌های زیاد
۲۲۰	۲. ارتباط باوسطه
۲۲۰	۳. احتجاج طولانی
۲۲۱	۴. تفاوت‌های فرهنگی
۲۲۲	○ خلاصه مبحث
۲۲۳	○ پرسش‌ها
۲۲۵	درس چهاردهم: انگیزش
۲۲۵	۱. تعریف انگیزش
۲۲۷	۲. اهمیت و جایگاه انگیزه
۲۳۰	۳. انسان‌شناسی و انگیزش

۲۳۱	۴. نیازها و انگیزه‌ها
۲۳۲	۵. تئوری‌های نیاز در انگیزش
۲۳۳	۶. نظریه سلسله‌مراتب نیازها
۲۳۴	۷. فهرست نیازهای ماری
۲۳۵	۸. تئوری ERG آلدرف
۲۳۵	۹. نظریه نیازهای سه‌گانه
۲۳۶	۱۰. ارزیابی تئوری‌های نیاز
۲۳۷	۱۱. مراتب و درجات انگیزه‌ها
۲۳۷	۱۲. انگیزه‌های مادی
۲۳۸	۱۳. انگیزه‌های معنوی
۲۳۹	۱۴. انگیزه‌های تلقیقی
۲۴۰	۱۵. کاربرد در مدیریت
۲۴۱	۱۶. خلاصه مبحث
۲۴۲	۱۷. پرسش‌ها
۲۴۳	درس پانزدهم: عوامل مؤثر بر انگیزش
۲۴۴	۱. باورهای دینی
۲۴۵	۲. رفتار عادلانه
۲۴۷	۳. تأمین مطلوب نیازهای معیشتی (مادی)
۲۴۸	۴. جذابیت اهداف
۲۴۹	۵. توجه، تمجید و تشویق
۲۵۱	۶. توجه
۲۵۲	۷. تمجید
۲۵۲	۸. تشویق و پاداش
۲۵۳	۹. طراحی مناسب شغل
۲۵۳	۱۰. مهندسی شغل
۲۵۳	۱۱. توسعه شغل
۲۵۳	۱۲. چرخش شغلی
۲۵۴	۱۳. غنی‌سازی شغل
۲۵۴	۱۴. مشاغل گروهی
۲۵۴	۱۵. خصوصیات مطلوب شغلی
۲۵۴	۱۶. توصیه‌هایی برای انگیزش کارکنان
۲۵۵	۱۷. خلاصه مبحث
۲۵۶	۱۸. پرسش‌ها

۲۵۷	درس شانزدهم: کنترل و نظارت
۲۵۷	۱. اهمیت و ضرورت کنترل و نظارت
۲۵۹	۲. تعریف کنترل
۲۶۰	۳. کنترل افراد و برنامه‌ها
۲۶۱	۴. فرایند نظارت و کنترل
۲۶۲	۱-۴. تعیین استانداردها و معیارها
۲۶۲	۲-۴. جمع‌آوری اطلاعات و اندازه‌گیری عملکرد
۲۶۳	۳-۴. اهمیت اطلاعات
۲۶۳	۴-۲-۴. ویژگی‌های اطلاعات مطلوب و اثربخش
۲۶۳	۱-۲-۴. کیفیت و دقت
۲۶۴	۲-۲-۴. بهموقع و بههنگام بودن
۲۶۴	۳-۲-۲-۴. مناسب بودن
۲۶۵	۴-۲-۲-۴. مرتبط بودن
۲۶۵	۴-۳. مقایسه اطلاعات به دست آمده از عملکرد با استانداردها
۲۶۶	۴-۴. پیگیری و اجرای اقدامات اصلاحی
۲۶۷	۵. ویژگی‌های نظارت و کنترل مؤثر
۲۶۸	۱-۵. دقت
۲۶۸	۲-۵. مبتنی بر اهداف سازمان بودن
۲۶۸	۳-۵. تأکید بر نقاط راهبردی
۲۶۹	۴-۵. بهموقع بودن
۲۶۹	۵-۵. انعطاف‌پذیری
۲۶۹	۶-۵. مقرون به صرفه بودن
۲۶۹	۷-۵. تناسب
۲۷۰	۸-۵. مقبولیت
۲۷۱	۰ خلاصه مبحث
۲۷۲	۰ پرسش‌ها
۲۷۳	درس هفدهم: انواع کنترل و نظارت
۲۷۳	۱. انواع نظارت و کنترل
۲۷۳	۱-۱. نظارت و کنترل آشکار و علنی
۲۷۴	الف) نظارت و کنترل مستقیم
۲۷۶	ب) نظارت و کنترل غیر مستقیم
۲۷۷	۱-۲. کنترل و نظارت مخفی و پنهانی
۲۷۸	۱-۳. نظارت همگانی

۲۷۹	۱-۳-۱. نظارت کارکنان سازمان بر عملکرد یکدیگر
۲۸۱	۲-۳-۱. نظارت کارکنان بر عملکرد مدیران و مسئولان سازمان
۲۸۲	۳-۳-۱. زمینه‌سازی برای گسترش نظارت همگانی
۲۸۴	۴-۱. نظارت پیشگیرانه
۲۸۴	۲. سیره رهبران دین در نظارت
۲۸۵	۱-۲. سیره پیامبر گرامی اسلام(ص)
۲۸۵	۲-۲. سیره امیر المؤمنان علی(ع)
۲۸۹	۳. پیگیری و مسئولیت‌خواهی
۲۹۰	۴. ویژگی‌های ناظران و بازرسان
۲۹۱	۴-۱. خاتمرسی
۲۹۱	۴-۲. دینداری
۲۹۲	۴-۳. حق‌گویی
۲۹۲	۴-۴. صداقت و راستگویی
۲۹۳	۴-۵. امانتداری
۲۹۳	۴-۶. وفاداری
۲۹۴	۴-۷. تواضع و فروتنی
۲۹۵	۵. نظارت غیر مشروع (تجسس)
۲۹۷	○ خلاصه مبحث
۲۹۸	○ پرسش‌ها
۲۹۹	درس هجدهم: خودکنترلی
۳۰۰	۱. تعریف خودکنترلی
۳۰۰	۲. اهمیت و ضرورت خودکنترلی
۳۰۲	۳. سازوکارهای خودکنترلی
۳۰۲	۳-۱. ثبیت و تعمیق باورها و ارزش‌های اسلامی در سازمان
۳۰۵	۳-۱-۱. ارزش‌های محوری در خودکنترلی
۳۰۶	۳-۱-۱-۱-۳. ارزش و قدادست کار
۳۰۷	۳-۱-۱-۲-۱-۳. اتفاقان کار
۳۰۸	۳-۱-۱-۳-۱-۳. نظام و انضباط در کار
۳۰۹	۳-۱-۱-۳-۴. انجام کامل کار
۳۱۰	۳-۱-۱-۳-۵. صرفه‌جویی در مصرف منابع و امکانات
۳۱۱	۳-۱-۱-۳-۶. عدالت و دوری از ظلم و تبعیض
۳۱۳	۳-۱-۱-۳-۷. کسب حلال
۳۱۵	۳-۲-۱-۳-۸. اصلاح گزینش

۳۱۶	۳-۳. تأمین و توسعه رفاه کارکنان
۳۱۷	۴. فرایند خودکنترلی
۳۱۸	۴-۱. مشارطه
۳۱۹	۴-۲. مراقبه
۳۱۹	۴-۳. محاسبه
۳۲۰	۴-۴. معاتبه
۳۲۰	۵. آثار و فواید خودکنترلی
۳۲۲	○ خلاصه مبحث
۳۲۲	○ پرسش‌ها
۳۲۳	منابع و مأخذ
۳۳۱	نمایه‌ها

مقدمه ویراست سوم

درباره مدیریت اسلامی تاکنون آثار فراوانی منتشر شده است که تنوع در رویکرد، ویژگی غالب آنهاست. این آثار اگرچه در جای خود ارزشمنداند، باید اعتراف کرد، مدیریت اسلامی در گام‌های اولیه پژوهش قرار داشته، دیدگاه‌های اسلامی عرضه شده در آن هنوز به بلوغ کامل نرسیده‌اند. نوشتار حاضر در سال‌های گذشته با عنوان «مدیریت در اسلام» منتشر و با استقبال فراوان مواجه شد به‌طوری که هشتاد و پنجمین چاپ آن نیز به پایان رسید؛ از این‌رو، کتاب پس از بازنگری و مطابق با استانداردهای آموزشی، به عنوان کتاب درسی برای دانشجویان رشته مدیریت در مقطع کارشناسی و نیز دیگر علاوه‌مندان به مباحث مدیریت اسلامی تهیه گردیده است. در این مجموعه مباحث مربوط به رهبری و ارتباطات تغییرات اساسی داشته و در بقیه بخش‌ها نیز تغییرات قابل توجهی اعمال شده است. امید است گامی در جهت تحقق تولید علم دینی بوده، نویدبخش اجرای مدیریت اسلامی در سازمان‌های نظام مقدس جمهوری اسلامی ایران باشد.

در پایان نویسنده‌گان از مساعدت‌ها و همراهی‌های خالصانه و بی‌دریغ همراهان این تلاش بهویژه از جناب آقای دکتر الوانی و حجج اسلام آقایان محمود رجبی و محمدحسن نبوی که با راهنمایی‌های خویش بر غنای این اثر افروزند، تقدیر و تشکر می‌نمایند، مسئولان و همکاران محترم پژوهشگاه حوزه و دانشگاه، بهویژه ریاست محترم آن، حجت‌الاسلام دکتر محمدقادر سعیدی روش و معاونت‌های محترم پژوهشگاه و مسئولان و کارشناسان محترم پژوهشی، اداره چاپ و انتشارات پژوهشگاه، که با پشتیبانی‌ها و همکاری‌های صادقانه خویش در به ثمر نشستن این اثر ما را یاری نمودند تقدیر و تشکر می‌نمایند.

از خوانندگان گرامی تقاضا می کنیم با ارائه پیشنهادها و دیدگاه های سازنده و ارزشمند خویش و بیان کاستی های این مجموعه، زمینه کمال بیشتر آن را فراهم نمایند.

علی آقا پیروز

مدیر و عضو هیئت علمی گروه مدیریت اسلامی

پژوهشگاه فرهنگ و اندیشه اسلامی

تابستان ۱۳۹۱

درس اول

کلیات مدیریت اسلامی

هدف آموزشی: آشنایی با مدیریت اسلامی و مباحث بنیادین آن براساس هدف مرحله‌ای این مبحث، از فرآیند انتظار می‌رود پس از مطالعه آن، به اهداف آموزشی ذیل دست یافته، بتواند:

۱. مدیریت و اهمیت آن را درک کند؛

۲. مدیریت اسلامی را تعریف کند؛

۳. ضرورت، ثبوت و تحقق مدیریت اسلامی را اثبات نماید؛

۴. از نسبت دانش مدیریت با مدیریت اسلامی آگاه شود؛

۵. مبانی مدیریت اسلامی را شناسایی نماید؛

۶. با روش تحقیق در مدیریت اسلامی آشنا شود.

در جهان معاصر «سازمان‌ها» رکن اصلی جوامع‌اند. شرایط مختلف زمانی و مکانی و نیازهای گوناگون انسان‌ها باعث ظهور و گسترش روزافرون سازمان‌ها و مؤسسات مختلف شدند. این سازمان‌ها تقریباً در تمام شؤون زندگی انسان امروزی، از هنگام تولد تا مرگ، تأثیرگذارند. بدیهی است موفقیت سازمان‌ها در اجرای مأموریت‌ها و رسیدن به اهداف درگرو بهره‌مندی از مدیریتی توانند و کاراًند است؛ زیرا «مدیریت» مهم‌ترین عامل تداوم حیات و استمرار موفقیت سازمان بوده، در حیات، رشد، بالندگی و پیشرفت آن حائز اهمیت است.

۱. تعریف مدیریت

صاحب‌نظران تعاریف بسیاری برای مدیریت ارائه نموده‌اند؛ از جمله:

۱. مدیریت، مجموعه‌ای از فعالیت‌ها شامل برنامه‌ریزی، تصمیم‌گیری، سازمان‌دهی، رهبری

و کنترل منابع سازمان (انسانی، مالی، فیزیکی و اطلاعات) با هدف دستیابی به مقاصد سازمان به شیوه کارا و اثربخش است؛^۱

۲. فرایند برنامه‌ریزی، سازماندهی، رهبری و کنترل استفاده از منابع به منظور انجام اهداف عملکردی است؛^۲

۳. هنر انجام دادن کارها به وسیله دیگران.^۳

با استفاده از تعاریف فوق، تعریف نسبتاً جامعی از مدیریت عبارت است از: «دانش و هنر به کارگیری منابع سازمانی (انسانی، مالی، فیزیکی و اطلاعاتی) برای دستیابی به اهداف سازمان به شیوه مطلوب».

۲. اهمیت مدیریت

در منابع دینی برای اهمیت مدیریت و مدیران شایسته، مطالب بسیاری می‌توان یافت؛ از جمله اینکه مدیریت ضرورتی اجتناب ناپذیر برای هر سازمان و اجتماع است؛ چرا که در نبود آن، رشته کارها از هم می‌گسلد و شیرازه امور از هم می‌پاشد و از اساس، هدفی مشخص نمی‌گردد تا میزان دستیابی به آن ارزیابی شود؛ از این‌رو، امیر مؤمنان علی(ع) در روایتی ضرورت مدیریت در سطح کلان جامعه را چنین بیان می‌فرماید:

لَا بُدَّ لِلنَّاسِ مِنْ أَمِيرٍ بَرَّأَوْ فَاجِرٌ؛^۴ چاره‌ای نیست برای مردم که امیر [مدیر] داشته باشند؛ خواه نیکوکار باشد، خواه تباہکار.

در این کلام، بر ضرورت وجود مدیر، صرف نظر از صلاحیت یا عدم صلاحیت او (فرد نیک‌کردار و یا ناصالح) تأکید شده است؛ چرا که، وجود مدیر ناشایست از فقدان مدیر در سازمان یا جامعه بهتر است. زیرا در غیر این صورت، هرج و مر ج سازمانی رُخ می‌نماید؛ منابع به هدر می‌رود؛ نظم و انضباط از بین می‌رود و شیرازه امور از هم می‌پاشد. پیامدهای ناشی از عدم تعیین مدیر در سازمان یا جامعه به مراتب سنگین‌تر از وجود مدیران ناشایست است.

1. Griffin, *Management*, p.5.

2. Schermerhorn, *Management*, p.20.

3. Stoner & Freeman, *Mangagement*, p.6.

۴. نهج البلاغه، خطبه ۴۰.

اما در سطح خُرد و کوچک نیز پیامبر اکرم(ص) ضرورت مدیریت را چنین بیان می‌کند:
إِذَا كَانَ ثَلَاثَةٌ فِي سَفَرٍ، فَلْيَءْمُرُوا أَحَدُهُمْ؛^۱ هنگامی که سه نفر در سفر بودند، باید از یک نفرشان، فرمان ببرند.

در جایی که سه نفر نیاز به مدیر داشته باشند، ضرورت تعیین مدیر در مجموعه‌های بزرگ‌تر پرا واضح خواهد بود.

بنابراین، وجود مدیر در هر مجموعه‌ای ضرور است؛ اما اجرای کارهای مهم، نیازمند مدیران توانمندی است که مغلوب اهمیت و حساسیت کارها نشده، کثرت کارها آنها را پریشان و خسته نکند. در این‌باره حضرت علی(ع) به مالک اشتر می‌فرماید:

وَاجْعَلْ لِرَأْسِ كُلِّ أَمْرٍ مِنْ أُمُورِكَ رَأْسًا مِنْهُمْ، لَا يَقْهُرُهُ كَبِيرُهُمْ، وَ لَا يَتَشَتَّتُ عَلَيْهِ كَثِيرُهُمْ؛^۲ باید برای رأس هر کاری یک رئیس انتخاب کنی؛ رئیسی که کارهای مهم، وی را مغلوب و درمانده نسازد و کثرت کارها او را پریشان و خسته نکند.

تنها مدیرانی که با به کارگیری روشی درست و برنامه‌ریزی و نظارت صحیح، به درستی از امکانات استفاده می‌کنند، از اشتغال به کارهای بزرگ و زیاد، درمانده و سرگردان نمی‌شوند. اساساً یکی از مهم‌ترین عوامل رشد و ترقی کشورها، وجود مدیران توانمندی است که با استفاده مناسب و بهینه از امکانات، مسیر پیشرفت و تعالی را هموار می‌کنند و در زمانی کوتاه، دستاوردهای حیرت‌انگیزی را به ارمغان می‌آورند. آنان با کمترین منابع و امکانات، بهترین ثمر و نتیجه را عاید سازمان‌های خود می‌کنند؛ مدیرانی که با بهره‌گیری از علم و هنر مدیریت و استمداد از پروردگار خویش، تمام توان خود را در طبق اخلاص می‌گذارند و چشمداشتی به مواهب و عطا‌یای مادی آن ندارند؛ آنان مدیریت خویش را امانتی الهی دانسته، کمترین خیانتی به آن روا نمی‌دارند؛ آنها خود را مسئول منابع و امکانات می‌دانند و در استفاده از آنها نهایت دقیقت را به کار می‌گیرند؛ چنین مدیرانی خود را برتر و والاتر از مجموعه تحت امر خویش نمی‌شمارند و هرگز به دیده ابزاری به آنان نمی‌نگرند. بدون اغراق باید گفت، چنین مدیرانی، سرمایه عظیم یک کشور و رمز موفقیت آن شمرده می‌شوند.

۱. متقی هندی، کنز العمال، ج ۶، ص ۷۱۷ ح ۱۷۵۵۰.

۲. نهج البلاغه، نامه ۵۳.

۳. تعریف مدیریت اسلامی

دستیابی به تعریف مدیریت اسلامی نیاز به تحقیق جدی دارد و پژوهش‌های انجام شده در این زمینه هنوز به تعریف جامعی از مدیریت اسلامی نینجامید؛ از این‌رو، اگرچه ادعای ارائه تعریف ساده‌اندیشانه است، شاید بتوان با افزودن دو قيد به تعریف مدیریت، برداشت تعریف‌گونه زیر را از مدیریت اسلامی ارائه داد:

شیوه به کارگیری منابع انسانی و امکانات مادی، برگرفته از آموزه‌های اسلامی برای نیل به اهدافی که متأثر از نظام ارزشی اسلام است.

به کارگیری منابع انسانی باید مبتنی بر آموزه‌های اسلامی باشد، مثلاً اسلام می‌گوید:
قبل از به کارگیری انسان و اجیر کردن وی، اجرتش را مشخص نماید! یا قبل از آنکه عرق کارگر خشک شود، مزدش را پردازید! یا در پرداخت حقوق به اجیر، کوتاهی و تعلل نکنید؛ به او ظلم و بی‌احترامی نکنید و کرامتش را حفظ نموده، با او کریمانه رفتار کید! و... .

اسلام در به کارگیری منابع مادی، در فضای سازمان اجازه اسراف و تبذیر و استفاده شخصی از اموال عمومی و صرف بودجه غیر معمول برای تزئین اتاق مدیران را مُجاز ندانسته، مانع استفاده ابزاری مدیریت از انسان‌ها در جهت دستیابی به اهداف نامشروع و ضد ارزش شده، تولید مشروبات الکلی یا پرورش خوک را جایز نمی‌داند؛ به عبارت دیگر، اهداف ضد ارزشی در مدیریت اسلامی، جایگاهی ندارند.

در تعبیری دقیق‌تر می‌توان مدیریت اسلامی را چنین تعریف کرد: مجموعه‌ای نظام مند از باورها، ارزش‌ها و رفتارهای اسلامی که چگونگی به کارگیری نیروهای انسانی و منابع مادی را در دستیابی به اهداف سازمانی مشخص می‌سازد. این نظام از کتاب، سنت پیامبر اکرم(ص) و امامان معصوم(ع) و عقل استنباط می‌شود.

در ادامه طرح برخی پرسش‌های اساسی درباره مدیریت اسلامی و پاسخ اجمالی به آنها برای ورود به مباحث راهگشا خواهد بود.

۴. ضرورت پرداختن به مدیریت اسلامی

شاید برخی تصور کنند که مدیریت علم است و مقوله علم، اسلامی و غیر اسلامی ندارد؛ یعنی پسوند اسلامی برای علم مدیریت، نامفهوم و ناصواب است. بنابراین، برای اداره سازمان‌ها، دستیابی به مقوله‌ای به نام مدیریت اسلامی و تلاش برای اسلامی کردن مدیریت ضروری به نظر نمی‌رسد.

در پاسخ به چنین برداشتی دو نکته درخور توجه است:

نخست آنکه اگر مدیریت، علم است و علم، پسوند برنمی‌دارد، چرا در محاورات مدیریتی به مقوله‌هایی همچون مدیریت آمریکایی، ژاپنی و کره‌ای پرداخته و به کارگیری پسوند‌های مزبور مُجاز شمرده می‌شود؟

دوم آنکه در میان علوم انسانی مدیریت رابطه بسیار نزدیکی با فرهنگ دارد به گونه‌ای که با اندک تأملی می‌توان نقش فرهنگ را در جای جای آن به‌وضوح مشاهده کرد. از این‌رو، فرهنگ‌های گوناگون مدیریت‌های متفاوتی را طلب می‌کند؛ مدیریت ژاپنی، مدیریت آمریکایی و مدیریت کره‌ای، نمونه‌هایی از این قبیل اند که متناسب با فرهنگ خود، شکل گرفته‌اند.

در مجتمع علمی و دانشگاهی کشور ما از دیرباز به مدیریت غربی توجه می‌شده است که به کارگیری کامل آن در کشور ما، با توجه به تفاوت‌های فرهنگی، منطقی به نظر نمی‌رسد؛ زیرا شیوه مدیریت غربی ساختیت چندانی با این فرهنگ نداشته، با جهان‌بینی و ارزش‌های اسلامی و نیازهای داخلی کشور ما هماهنگ نیست و برای فرهنگ کشور ما طراحی نشده است از این‌رو، تئوری‌های موجود مدیریت که آمیخته با فرهنگ غربی است به‌طور کامل در کشور ما کاربرد نداشته، انتقال آنها به صورت کلی و مطلق به کشور و به کارگیری آن بی‌هیچ پیرایش و پالایشی، به‌هیچ‌وجه به مدیران توصیه نمی‌شود. بسیاری از صاحب‌نظران معتقدند، تعداد شایان توجهی از تئوری‌های مدیریت در کشور ما زمینه اجرا نداشته، مدیران نمی‌توانند آنها را به کار گیرند. از این‌رو، تدوین و ارائه شیوه مدیریتی‌ای متناسب با فرهنگ اسلامی و دست کم همخوان و هم‌ساخت با فرهنگ بومی و اسلامی ضروری است.

۵. ثبوت مدیریت اسلامی

پرسش شایان طرح دیگر در این خصوص اینکه: آیا مقوله‌ای به نام مدیریت اسلامی اساساً وجود خارجی دارد؟

در پاسخ به پرسش مزبور می‌توان گفت، اگرچه مدیریت اسلامی همچون علم مدیریت به صورت مکتوب و منظم با مجموعه‌ای از آموزه‌های طبقه‌بندی شده، تحقق خارجی نداشته، سال‌ها تلاش لازم است تا چنین انتظاری، محقق شود، این نافی وجود عینی مدیریت اسلامی در عالم اجرا نیست؛ زیرا مدیریت اسلامی همان شیوه‌ای است که پیامبر اسلام(ص) در صدر اسلام به آن عمل نمود؛ آن حضرت مدت نسبتاً زیادی در مدینه زمامدار جامعه اسلامی بود و مدیریت کلان آن

جامعه را بر عهده داشت. در زمان خلافت حضرت علی^(ع) نیز، مدیریت کلان جامعه بر عهده آن امام همام بود و به طور مسلم آن حضرت به شیوه‌ای غیر از مدیریت اسلامی عمل نمی‌کرد. این دو بزرگوار دستورالعمل‌های فراوانی درباره مدیریت صادر کرده‌اند که با مراجعه به منابع اسلامی ضمن جمع‌آوری، تحلیل، تنظیم و تبییب آنها، به کارگیری آنها را می‌توان به مدیران توصیه کرد؛ زیرا عمل به فرامین و دستورالعمل‌های پیشوايان دینی از جمله وظایف مدیران مسلمان است؛ مثلاً، نهج البلاغه، سرشار از نامه‌های مدیریتی آن حضرت به کارگزاران خود و حاوی توصیه‌های ارزشمندی در این زمینه است که نامه آن حضرت خطاب به مالک اشتر نخعی —عهد مالک اشتر^۱— بهترین منشور مدیریتی است.

نکته درخور تأمل اینکه مدیریت اسلامی از مقوله اخلاق نیست؛ هرچند اخلاق بخشی از آن است. برخی تصور می‌کنند مدیریت اسلامی همان اخلاق مدیریت است و در مدیریت اسلامی خارج از مقوله اخلاق، چیزی یافت نمی‌شود. شاید توجه و تأکید بیشتر آثار منتشرشده در زمینه مدیریت اسلامی به مباحث اخلاقی و غفلت از جنبه‌های دیگر آن موجب پیدایش چنین تصوری شده باشد؛ مثلاً سفارش مدیران به سعه صدر، خوش‌رفتاری، حلم و برباری و... در زمان دفاع مقدس، کم نبودند فرماندهانی که با مدیریت مثال‌زدنی خویش، دفاع جانانه‌ای مقابل تجاوز دشمن بعضی از خود نشان دادند و پیروزی‌های شگفت‌انگیزی به ارمغان آوردند. اینان، به حق مدیریت اسلامی را محور عمل خویش قرار دادند و در عمل، به دستورالعمل‌های اسلامی پاییند بودند.

۶. تحقق کامل مدیریت اسلامی

آخرین پرسش درباره مدیریت اسلامی اینکه: آیا مدیریت اسلامی، تحقق‌پذیر و اجرایی است؟ شاید عده‌ای تصور کنند، مدیریت اسلامی مقوله‌ای عرشی است که با واقعیات سازمان‌های امروزی سازگاری ندارد. مدیران معمولاً به شیوه اسلامی عمل نمی‌کنند و مدیریت اجرایی به گونه‌ای است که کمتر مدیرانی یافت می‌شوند که مَجال عمل به تمام دستورالعمل‌های مدیریتی به اسلام را داشته باشند؛ از این‌رو، مدیریت اسلامی هرگز به طور کامل اجراشدنی نیست؛ و حتی مالک اشتر نیز که مخاطب حضرت امیر بود، مَجال عمل به آن منشور مدیریتی را نیافت و قبل از

۱. بنگرید به: سید رضی، نهج البلاغه، نامه ۵۳.

رسیدن به سرزمین مصر، حوزه حاکمیت خود، به فیض عظامی شهادت نائل شد؛ بنابراین بهتر نیست به جای تأکید بر اجرای چنین مقوله‌ای که زمینه اجرای کامل ندارد آن را مختص معصومان(ع) و کسانی که در درجه بعدی معمصوم قرار دارند، دانست؟ در پاسخ به این شبهه دو نکته شایان توجه است:

الف) همه تئوری‌های مدیریت غرب نیز به صورت کامل اجرایی نبوده، اساساً مدیری یافت نمی‌شود که بتواند ضمن فراگیری همه تئوری‌های مدیریت در عمل به آنها پاییند باشد و اصولاً چنین چیزی در اذهان مدیران نیز خطور نمی‌کند. افزون بر این، بسیاری از تئوری‌های مدیریت که از آن، به «جنگل تئوری‌ها» یاد می‌کنند؛ قابلیت التزام و عمل ندارند؛ زیرا بعضًا ناقض و ابطال کننده یکدیگرند.

ب) بسیاری از مقوله‌ها با وجود اجرایی و عملی نبودن کامل، نه تنها کنار گذاشته نمی‌شوند، وجود آنها ضرور شمرده شده همواره به آنها توصیه می‌شود؛ مقوله‌هایی مانند اخلاق و عدالت از این قبیل‌اند.

عدالت نیز، این چنین است؛ تنها افرادی مانند حضرت علی(ع) می‌توانند مجری کامل عدالت باشند که البته هزینه بالایی نیز برای اجرای آن، پرداختند. درباره آن حضرت معروف است که به خاطر شدت عدالت‌نش کشته شد. در عین حال نمی‌توان به دلیل عدم پاییندی کامل به اخلاق و عدالت در جامعه آن را تعطیل کرد؛ چرا که در صورت کناره‌گیری از عدالت‌خواهی جامعه به انحطاط و سقوط کشیده خواهد شد؛ در حقیقت اخلاق و عدالت باید به منزله شاخص‌های ارزشمندی معرفی، و از همگان خواسته شود تا آنجا که می‌توانند خود را به این قله‌ها نزدیک نمایند؛ هرچند نتوانند کاملاً بر فراز آن قرار گیرند. مدیریت اسلامی نیز چنین است؛ اگر صدرصد قابل تحقق نیست، می‌تواند مبنای رفتار مدیران قرار گیرد.

۷. مدیریت اسلامی و دانش مدیریت

تأکید دین مبین اسلام بر فراگیری علوم موجب شد مسلمانان با یادگیری علوم و بهره‌گیری از معارف دین تمدن بزرگی پایه‌گذاری کنند که سال‌ها بر جیبن تاریخ بدرخشد.

با اندکی تأمل در کلمات پیشوایان دینی، به وضوح می‌توان دریافت که ترغیب و بلکه دستور ایشان به دانش‌اندوزی، منحصر به علوم دینی نبوده، شامل همه علومی می‌شود که نیازی از نیازهای فردی و اجتماعی مسلمانان را رفع می‌نمایند. نمونه‌های زیر شاهد این مدعایند:

خُذُوا الْعِلْمَ مِمَّنْ عَنْهُ، وَلَا تَنْظُرُوا إِلَى عَمَلِهِ؛^۱ علم را از هر آنکه در نزد اوست فراگیرید و به

عمل او نگاه نکنید.

خُذُوا الْحِكْمَةَ وَلَوْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ؛^۲ حکمت را اخذ کنید اگرچه از اهل شرک باشد.

در حدیث دیگری از حضرت علی(ع) سؤال شد که عالم‌ترین مردم چه کسانی‌اند؟ حضرت در جواب فرمودند:

مَنْ جَمَعَ عِلْمَ النَّاسِ إِلَى عِلْمِهِ؛^۳ هر که علم مردم را به علم خود ضمیمه کند.

عالم‌ترین مردم کسی است که بتواند علمی را که در نزد دیگران است فراگیرد و به علم خود بیفزاید. این روایات در ابتدای گسترش اسلام چنان بصیرتی در میان مسلمانان به وجود آورد که فضای بسیار زیبایی را برای فراگیری علوم فراهم ساخت و مسلمانان با چنین تفکری در مدت کوتاهی توanstند به پیشرفت‌های چشمگیری در علوم دست یابند.

البته انتقال علوم به دنیا اسلام و فراگیری آن منفعلانه و با پذیرش مطلق همراه نبود؛ زیرا همان پیشوایانی که ترغیب به دانش‌افزایی از همه کس و از هر کجا می‌نمودند، به نقد عالمانه و خردمندانه آن دانش‌ها نیز امر می‌کردند و حق و باطل را محور پذیرش و یا عدم پذیرش با معیار عقل و خرد می‌دانستند.

قرآن کریم، در تشویق بندگانی که گفتارها را می‌شنوند و سپس از بهترین آنها تبعیت می‌کنند فرموده است:

فَبَشِّرْ عِبَادِ اللَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَبَيَّنُونَ أَحَسَنَهُ؛^۴ پس بندگان مرا بشارت ده؛ همان کسانی که سخنان را می‌شنوند و از نیکوترين آنها پیروی می‌کنند.

دانش مدیریت نیز از این قاعده مستثنی نیست و می‌بایست با فراگیری آن، نیازهای جامعه اسلامی را برطرف ساخت؛ اما همان‌گونه که گذشت، فراگیری منفعلانه و به کارگیری مطلق آن پسندیده نیست. در رویکرد دینی نه پذیرش منفعلانه آنچه از دیگران به عنوان معرفتی تجربی به دست می‌آید، به مثابه وحی مُنْزَل و قطعی پسندیده است؛ و نه طرد کلی همه محصولات فکری صاحب‌نظران؛ بلکه باید با بها دادن به تفکر و اندیشه بشر، از طریق نقد، راه میانه‌ای برگزید تا ضمن بهره‌مندی از نتایج سودمند و مفید علم، از خطاهای نظریه‌پردازان، به خصوص

۱. مجلسی، بحار الانوار، ج ۲، ص ۹۷.

۲. همان.

۳. همان.

۴. زمر، ۱۷ و ۱۸.

صاحب نظران رشته مدیریت که ریشه در دیدگاه مادی آنها به جهان هستی دارد و گاهی نیز از ارزش‌های غیر دینی است، مصون ماند. گرچه این نقد می‌تواند تجربی باشد، در این مجموعه عمدهاً نقد دینی مدنظر است که براساس آن، ملاک و ارزش‌های دینی، محور پژوهش یا رد نظریه‌هاست و تنها داده‌های علمی‌ای که با ارزش‌ها و ملاک‌های دینی هماهنگ بوده و یا لاقل تعارضی با آن نداشته باشد، پذیرفته می‌شود.

در یک نتیجه‌گیری کلی می‌توان گفت، دین در مواجهه با نظریه‌های ارائه شده مدیریت، نه نفی مطلق را توصیه می‌کند، و نه تأیید کلی را می‌پذیرد؛ بلکه راه میانه‌ای را بر می‌گزیند که حاصل آن طرد برخی دیدگاه‌های محدود در ارائه نظریه‌هاست.

اسلام با طرح دوساختی بودن انسان و تأکید بر دیدگاه الهی و نقش عوامل معنوی، دیدگاه محدود مادی حاکم بر ثوری‌های مدیریت را رد می‌کند؛ در عین حال، مباحث مشترک بسیاری در حوزه دانش مدیریت و معرفت دینی (مدیریت اسلامی) مطرح‌اند که عمل به آنها با انگیزه‌های الهی، با اجر و پاداش الهی همراه است.

در دانش مدیریت یا به برخی مباحث پرداخته نشده، یا بسیار کم بدان توجه شده است؛ و مباحث مذبور تنها برداشت مدیریتی از متون دینی‌اند؛ مانند بحث از اطراقیان مدیر و خودکترلی. حاصل اینکه رویکرد غالب در این نوشتار، رویکرد تهدیبی است؛ در این رویکرد با پیرایش و پالایش گزاره‌های علمی گزاره‌های ناهمخوان با ارزش‌ها و ملاک‌های دینی طرد می‌شوند؛ افزون بر این در این مجموعه از راهبرد تأسیسی و ابداع دیدگاه‌های خاص دینی در مباحث مدیریت استفاده خواهد شد و راهبرد امضایی محض جایگاهی نخواهد داشت.

۸. رویکرد وظیفه‌ای در مدیریت اسلامی^۱

رویکرد حاکم در این کتاب، رویکردی وظیفه‌ای است که از برنامه‌ریزی آغاز و به خودکترلی ختم می‌شود. رویکرد وظیفه‌ای به مدیریت و احصای وظایف مدیران که گاهی نیز به آن اصول مدیریت اطلاق می‌شود؛ یکی از رویکردهای مطرح در مدیریت عمومی است که در محافل علمی دانشگاهی و نیز در میان مدیران، جایگاه ویژه‌ای دارد. گرچه ظاهراً این وظایف از سوی فایو فرانسوی مطرح

۱. رویکردهای متنوعی در تدوین محتوای مدیریت اسلامی وجود دارد که براساس آنها، تأثیراتی نیز نگارش یافته است، برخی از این رویکردها عبارت‌اند از: مبانی‌گرا، اصول‌گرا، وظیفه‌گرا، شخصیت‌گرا، تخصصی‌گرا، منبع‌گرا، فقهی‌گرا، اخلاقی‌گرا.

شد، نمی‌توان توجه به آن را منحصر به دوره ایشان دانست. این وظایف درحقیقت جزء جداناًشدنی مدیریت بوده، از آغاز زندگی اجتماعی بشر و تکون مدیریت با تغییری مختص و به شکل بسیط و ابتدایی، تحقق خارجی داشته است. به هر تقدیر، چه قدمت این وظایف را پذیریم و چه منکر آن باشیم، در حال حاضر صاحب‌نظران این رشته ساختار مزبور را پذیرفته‌اند و در همه گرایش‌های رشته مدیریت، از این وظایف عام مدیریت بهره گرفته، آن را اساس مباحث تخصصی خود قرار می‌دهند. بر این اساس، ایراد تحمیل ساختار به مدیریت اسلامی وارد نیست. شاید برخی تصور کنند که بحث از وظایف مدیریت در مدیریت اسلامی و طراحی آن براساس وظایف، یک نوع تحمیل ساختار مدیریت غرب بر دین است و چنین تقریر نمایند که محتوای دینی در ظرف و ساختار، مدیریت غربی جای داده شده است یعنی؛ ساختار غیر دینی، ظرف محتوای دینی شده و این تحمیل ساختار بر دین است.

با توضیحی که در ابتدای این قسمت ارائه شد مجالی برای طرح این اشکال باقی نمی‌ماند؛ زیرا وظایف مدیریت، مختص مدیریت غربی نیست؛ و به فرض پذیرش این اشکال که وظایف مدیریت به شکل کنونی فرآورده مدیریت غرب است، در آغاز تحقیق چاره‌ای جز پذیرش آن نیست؛ چرا که باید با رویکرد امضایی وارد شد^۱ اما به آن بسنده نکرد و بر آن متوقف نشد؛ بلکه با اجرای تحقیقات بیشتر و با اهتمام به رویکرد تأسیسی، ساختاری نو و خلاقانه ارائه نمود؛ ساختاری که مختص مدیریت اسلامی باشد.

طراحی نظام مدیریت اسلامی که خود، دارای ساختار مستقل و منحصر به فردی است، محتاج تحقیقات گسترده، هدایت شده و منسجمی است که امیدواریم اجرای این تحقیق، گامی در جهت دستیابی به آن نظام باشد.

۹. مبانی مدیریت اسلامی

مدیریت اسلامی مانند برخی دانش‌های دیگر، بنیادهای فکری مستحکم و زیربنایی ای دارد که از آنها به «مبانی مدیریت اسلامی» تعبیر می‌شود، این مبانی که شامل معرفت‌شناسی، هستی‌شناسی، انسان‌شناسی و ارزش‌شناسی‌اند، در مباحث و مسائل مدیریت اسلامی تأثیرات فراوانی دارند؛ درحقیقت تمام گزاره‌های دینی به شکلی به این مبانی برمی‌گردند و اطلاع از این مبانی، موجب

۱. چهار رویکرد روشی در تحقیقات مدیریت اسلامی قابل توجه است که عبارت‌اند از: ۱. رویکرد تهذیبی؛ ۲. رویکرد تأییدی و تکمیلی؛ ۳. رویکرد تأسیسی؛ ۴. رویکرد ترکیبی. در این کتاب رویکرد ترکیبی مورد نظر است.

تعمیق در مباحث مدیریت اسلامی شده، مانع نگرش سطحی به آن مباحث خواهد شد. این مبانی در یک تقسیم کلی دارای دو نوع قریب و بعیداند، آن دسته از مبانی ای که به طور مستقیم بر مباحث مدیریتی تأثیرگذار بوده در کانون توجه‌اند، مبانی قریب نامیده می‌شوند.

۱-۹. مبانی معرفت‌شناسی

دو پرسش اساسی در معرفت‌شناسی عبارت‌اند از:

۱. منابع شناخت چیست؟ و ۲. روش‌های شناخت کدام‌اند؟

به طور خلاصه باید گفت، از دیدگاه اسلام منابع شناخت عبارت‌اند از: وحی، فطرت، قلب، عقل و حسن.

روش‌های شناخت نیز عبارت‌اند از:

۱. روش استدلالی یا برهان مبتنی بر عقل؛ ۲. روش تجربی براساس حس و تجربه؛ البته تجربه و حس بدون ادراک عقل ناقص‌اند؛ زیرا شمول نتایج آزمون‌های تجربی در گرو آن بوده، بدون ادارکات عقلی نمی‌توان نتایج آزمون تجربی را تعمیم داد؛ ۳. روش شهودی یا تجربه درونی حاصل تهذیب نفس و سلوک نفسانی؛ ۴. روش شرعی یا وحیانی که منبع آن کتاب و سنت است.

روش شناخت یا تحقیق به کار گرفته شده در این کتاب، بیشتر وحیانی و نقلی، و مبتنی بر آیات و روایات است. در این روش پس از طرح مسئله، برای دریافت دیدگاه دینی، با مراجعته به منابع اسلامی (کتاب و سنت) و تتبّع نسبتاً مفصل در آنها، گزاره‌هایی که در مرحله ابتدایی با دلالت مطابقی و یا التزامی، با موضوع مورد بحث مرتبط بودند، جمع آوری شد و پس از تحلیل عقلی مواردی که دلالت آنها بر موضوع ضعیف یا بی‌ارتباط با آن بود، غربال، و براساس گزاره‌های تأییدشده، دیدگاه اسلام استنتاج شد.

باید توجه داشت که متداول‌وزیری و روش‌شناسی اجتهاد حوزه‌ی بـه دو بخش تقسیم می‌شود: بخش اختصاصی که به فقه بر می‌گردد؛ و بخشی که به متن دین در حوزه‌های دیگر مربوط می‌شود. رویکرد حاکم بر اصول فقه، براساس استخراج گزاره‌های تجویزی است با این توضیح که کاربرد مبحث تعادل و ترجیح در کتب اصولی در علم فقه بوده، نگاه اخبار علاجیه نیز به گزاره‌های تجویزی و فقهی است؛ در حالی که گزاره‌های علوم انسانی توصیفی‌اند؛ از این‌رو، در گام نخست بازنگری حوزه متداول‌وزیری اجتهاد توجه به گزاره‌های توصیفی دینی و شناخت اصول روش‌شناسی اجتهاد در حوزه‌های غیر فقهی است؛ همچنین تجمیع گزاره‌ها به صورت خردمنظام و کلان،

محاج به کارگیری روش مناسب است؛ چرا که روش شناسی فعلی کافی نبوده، تعمیق، توسعه و بازسازی روش اجتهاد به سمت نظام‌سازی یک ضرورت است.

در این مجموعه با استفاده از روش اجتهادی —نه با آن گستره و تعمق— با شیوه‌ای معتل‌تر، گزاره‌های توصیفی استنباط می‌شود. برای نمونه، در بررسی روایات معصومان(ع) به بررسی ادله آنها اکتفا شده، از بررسی سند و رجال آنها صرف نظر می‌شود، و آنچه از دلالت مطابقی و یا التزامی گزاره‌ها به دست می‌آید، درنتیجه تحقیق اتخاذ می‌شود.

اگرچه تجربه نیز با قیود و شرایطی می‌تواند منبعی برای مدیریت اسلامی تلقی شود، در این کتاب بیشتر به همان روش نقلی و عقلی بسنده می‌شود. در مقایسه این روش با متدلوژی علوم انسانی باید گفت، روش شناسی تحقیق در علوم انسانی، عمدتاً هنوز در چارچوب و پارادایم پوزیتیویسم (اثبات‌گرایی) محبوس است و با وجود نقدهای جدی وارد شده بر آن و تزلزل جایگاهش، هنوز جایگزینی برای آن ثابت نشد و در حال حاضر روش حاکم بر این علوم است. در اینجا ضمن تأکید بر پذیرش کارایی این روش در حدّ خود، باید اذعان کرد که انحصار بر این روش در کشف قانونمندی‌های رفتاری، روانی و اجتماعی، ناصواب و غیر علمی است، به‌ویژه آنکه سوگیری در روش تجربی از جهات مختلف ثابت شده است.

۲-۹. مبانی هستی‌شناسی

هستی‌شناسی از طریق معرفت‌شناسی صورت می‌گیرد و این دو، در حقیقت دو روی سکه اندیشه‌اندیشمندان بوده، وحی، قلب، عقل و تجربه راههای فهم هستی‌اند. براساس روش‌ها و منابع شناخت، شناخت ما از هستی عبارت است از:

۱. هستی دارای دو بعد غیب و شهود، و دارای دو جنبه طبیعی و ماوراء طبیعی است؛
۲. تمام هستی مخلوق خدا بوده، از وجود یگانه او سرچشممه می‌گیرد؛
۳. مخلوقات ممکناتی‌اند که نسبت به خالق خود در فقر مطلق به سرمی‌برند؛
۴. دنیا و عالم محسوس جزء بسیار کوچکی از جهان هستی و عالم وجود است؛
۵. همه برنامه‌های دین برای سعادت و خوشبختی انسان‌ها سامان داده شده است. پیامبران برای گسترش رحمت، دوستی، مهربانی، مهروزی و برادری بین انسان‌ها و برقراری صلح و آرامش عمومی در جهان فرستاده شده‌اند؛^۱

۱. مجلسی، بحار الانوار، ج ۵۷، ص ۷۱.